HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גדולים צדיקים יותר ממלאכי השרת. דכריסף חסיד לתלמי צדיקי ומלך לנסוך דכמיב ורויה די רביעאה דמה לבר אלהין: **ועפחו לישראל על פניהם.** שהשתחוו לנלם: **אני אמרתי שכל הקמר שני הוא.** שיהיו כהם לדיקים הרבה ונלא עלתה בידי וכו'. ישראל נמשלו לתמר כדאמרי' (סוכה דף מה:) מה תמר זה אין לו אלא לב אחד וכו': **והנה איש רוכב על סוס אדום.** דזכריה כתיב: **כל העולם כולו נזילה.** מפני שהשתחוו לנלם: **והוא עומד.** העמיד הקב"ה עלמו בזכות ההדסים שבמצולה: **לאומר לנוף חרכי.** לנבל שיושבת במצולה: **חרכי.** לשון חרבו המים (ברחשית ח): **שרוקים.** נבועים ומח"כ נעשו לנעים כשהתפלל בלדיקים נח מבעלו: **סופיה חיורא מעלי לחלמא.** מדקאמר שחלום טוב רמז לקללה: **ורכנן.** חנניה מישחל ועזריה: **להיכן חוזו.** כשיעלו מן הכבשן דמו לא מלכר להו בכולהו כתובי: **בעין הרע מפו.** שהיו מסתלילים בהן על שהיו תמהין בהן: **נרוק טבעו.** נחלמו רוק שרקקו חומות העולם בישראל שאומרין אלוה הוא יש לכם והשתחויתם לנלם: **הוי אומר זה חנניה מישחל ועזריה.** חלמא מוכו למרן מלך יהושע בהן גדול: **ודיוקל להיכן חוזו.** כשהוללכו מבייהו לתוך כבשן האש אלא הוללם עמהם: **למלרא נהרא רבא בטבריא.** את העולם כולו לדם כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה נתקררה דעתו שנאמר [4]והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה ואין ההדסים אלא לדיקים [3]שנאמר [6]ויהי אומן את הדסה ואין מצולה אלא בבל שנאמר [7]האומר לצולה חרבי ונהרותיך אוביש מיד מלאים רוגז נעשים שרוקים ואדומים נעשו לבנים אמר רב פפא שמע מינה [7]סוסיא חיורא מעלי לחלמא: ורבנן להיכא (אזלו) [אזלו] אמר רב בעין [הרע] מתו ושמואל אמר ברוק טבעו ור' יוחנן אמר עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים ובנות שנאמר [8]שמע נא יהושע הכהן הגדול יהושע אומר ברוק טבעו וחכ"א עלו לא"י ונשאו נשים והולידו בנים ובנות שנאמר [8]שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך היושבים לפניך כי אנשי מופת המה איזו הם אנשים שנעשה להן מופת הוי אומר זה חנניה מישאל ועזריה ודניאל להיכן אזל אמר רב למיכרא נהרא רבא בטבריא ושמואל אמר לאתויי ביזרא דאספסתא ור' יוחנן אמר לאתויי חזירי דאלכסנדריא של מצרים אינו [9]והתניא [9]תודום הרופא אמר אין פרה וחזירה יוצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה בשביל שלא תלד זוטרי אייתי בלא דעתייהו ת"ר שלשה היו באותה עצה הקב"ה ודניאל ונבוכדנצר הקב"ה אמר ניזיל דניאל מהכא דלא לימרו בזכותיה איתנצל ודניאל אמר איזיל מהכא דלא ליקיים בי [9]פסילי אלהיהם תשרפון באש ונבוכדנצר אמר יזיל דניאל מהכא דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא ומניין דסגיד ליה דכתיב [10]באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגיד וגו': [11]כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לשקר וגו' וכתיב [12]ולוקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו [9]וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש אשר שרפם לא נאמר אלא אשר קלם אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מלמד שעשאן בקליות [13]יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם מאי עבוד אזול לגבי ברתיה דנבוכדנצר אחאב אמר לה כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה וצדקיה אמר כה אמר ה' השמיעי אל אחאב אזלה ואמרה ליה לאבוה אמר לה אלהיהם של אלו שונא זימה הוא כי אתו לגבך שדרינהו לגבאי כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבוה אמר להו מאן אמר לכון אמרו הקדוש ברוך הוא והא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי אסור אמרו ליה אנן נמי נביאי כוותייהו לדידהו לא אמר להו לדידן אמר לן אמר להו אנא בעינא דאיבדקינכו כי היכי דבדקתינהו לחנניה מישאל ועזריה אמרו ליה אינון [9] תלתא הוו ואנן תרין אמר להו בחרו לכון מאן דבעיתו בהדייכו אמרו יהושע כהן גדול סברי ליתי יהושע דנפיש זכותיה ומגנא עלן אחתיוהו שדינהו אינהו איקלו יהושע כהן גדול איחרוכי מאניה שנאמר [14]ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו' וכתיב [15]ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו' א"ל ידענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אהניא בך פורתא נורא חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל א"ל אינהו תלתא הוו ואנא חד א"ל והא אברהם יחיד הוה לא הוו רשעים בהדיה ולא אתיהיב רשותא לנורא הכא הוו רשעים בהדי ואתיהיב רשותא לנורא היינו דאמרי אינשי תרי יבישי וחד רטיבא אוקדן יבישי לרטיבא מאי טעמא איענש אמר רב פפא שהיו בניו נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן שנאמר [16]ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים אלא מלמד שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנחום דרש בר קפרא בציפורי מאי דכתיב [17]שש השעורים האלה נתן לי מאי שש השעורים אילימא שש שעורים ממש וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים אלא

לחפור ולהוליך נהר בטבריה. ל"ל למכרא נהרא בטבריה. **נזירי דאספסתא.** להכיא זרע של עשב שהוא מאכל בהמה שלחו נבוכדנצר. הכי הוה קיים להו: **לאתויי חזירי ממצרים.** שלחו כדי לגדלם לולדות שמזירי מלריס גדולים הם: **והפניה אמר פודום הרופא.**

[1] ענה ואמר הא אנא חזי גוברין ארבעה שריין מהלכין בגו נורא וחבל לא איתי בהון ורויה די רביעאה דמה לבר אלהין אמר ר' תנחום בר חנילאי בשעה שיצאו חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש באו כל אומות העולם וטפחו לשונאיהן של ישראל על פניהם אמרו להם יש לכם אלוה כזה ואתם משתחוים לצלם מיד פתחו ואמרו [2]לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים כיום הזה אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מאי דכתיב [3]אמרתי אעלה בתמר אוחזה בסנסניו אמרתי אעלה בתמר אלו ישראל ועכשיו לא עלה בידי אלא סנסן אחד של חנניה מישאל ועזריה [6]אמר רבי יוחנן מאי דכתיב [4]ראיתי הלילה והנה איש רוכב על סום אדום והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה [וגו'] מאי ראיתי הלילה ביקש הקב"ה להפוך את כל העולם כולו ללילה והנה איש רוכב [5]אין איש אלא הקב"ה שנאמר [5]ה' איש מלחמה ה' שמו על סום אדום ביקש הקב"ה להפוך את העולם כולו לדם כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה נתקררה דעתו שנאמר [4]והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה ואין ההדסים אלא צדיקים [3]שנאמר [6]ויהי אומן את הדסה ואין מצולה אלא בבל שנאמר [7]האומר לצולה חרבי ונהרותיך אוביש מיד מלאים רוגז נעשים שרוקים ואדומים נעשו לבנים אמר רב פפא שמע מינה [7]סוסיא חיורא מעלי לחלמא: ורבנן להיכא (אזלו) [אזלו] אמר רב בעין [הרע] מתו ושמואל אמר ברוק טבעו ור' יוחנן אמר עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים ובנות שנאמר [8]שמע נא יהושע הכהן הגדול יהושע אומר ברוק טבעו וחכ"א עלו לא"י ונשאו נשים והולידו בנים ובנות שנאמר [8]שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך היושבים לפניך כי אנשי מופת המה איזו הם אנשים שנעשה להן מופת הוי אומר זה חנניה מישאל ועזריה ודניאל להיכן אזל אמר רב למיכרא נהרא רבא בטבריא ושמואל אמר לאתויי ביזרא דאספסתא ור' יוחנן אמר לאתויי חזירי דאלכסנדריא של מצרים אינו [9]והתניא [9]תודום הרופא אמר אין פרה וחזירה יוצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה בשביל שלא תלד זוטרי אייתי בלא דעתייהו ת"ר שלשה היו באותה עצה הקב"ה ודניאל ונבוכדנצר הקב"ה אמר ניזיל דניאל מהכא דלא לימרו בזכותיה איתנצל ודניאל אמר איזיל מהכא דלא ליקיים בי [9]פסילי אלהיהם תשרפון באש ונבוכדנצר אמר יזיל דניאל מהכא דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא ומניין דסגיד ליה דכתיב [10]באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגיד וגו': [11]כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לשקר וגו' וכתיב [12]ולוקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו [9]וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש אשר שרפם לא נאמר אלא אשר קלם אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מלמד שעשאן בקליות [13]יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם מאי עבוד אזול לגבי ברתיה דנבוכדנצר אחאב אמר לה כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה וצדקיה אמר כה אמר ה' השמיעי אל אחאב אזלה ואמרה ליה לאבוה אמר לה אלהיהם של אלו שונא זימה הוא כי אתו לגבך שדרינהו לגבאי כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבוה אמר להו מאן אמר לכון אמרו הקדוש ברוך הוא והא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי אסור אמרו ליה אנן נמי נביאי כוותייהו לדידהו לא אמר להו לדידן אמר לן אמר להו אנא בעינא דאיבדקינכו כי היכי דבדקתינהו לחנניה מישאל ועזריה אמרו ליה אינון [9] תלתא הוו ואנן תרין אמר להו בחרו לכון מאן דבעיתו בהדייכו אמרו יהושע כהן גדול סברי ליתי יהושע דנפיש זכותיה ומגנא עלן אחתיוהו שדינהו אינהו איקלו יהושע כהן גדול איחרוכי מאניה שנאמר [14]ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו' וכתיב [15]ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו' א"ל ידענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אהניא בך פורתא נורא חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל א"ל אינהו תלתא הוו ואנא חד א"ל והא אברהם יחיד הוה לא הוו רשעים בהדיה ולא אתיהיב רשותא לנורא הכא הוו רשעים בהדי ואתיהיב רשותא לנורא היינו דאמרי אינשי תרי יבישי וחד רטיבא אוקדן יבישי לרטיבא מאי טעמא איענש אמר רב פפא שהיו בניו נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן שנאמר [16]ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים אלא מלמד שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנחום דרש בר קפרא בציפורי מאי דכתיב [17]שש השעורים האלה נתן לי מאי שש השעורים אילימא שש שעורים ממש וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים אלא

מסורת הש"ס

ו) [עי' בילקוט זכרי' ומס שיחת מהרש"ל זה קלת בגוסחת מהרי"ק], ב) [לקמן עו: סוטה מב: מח.], ג) [מגילה יג. ע"ש ועי' תוס' ברכות כו: ד"ה ואין שיחה כו:], ד) [עיין ברכות ט:], ה) [ל"ל והתנן], ו) לעיל נג. ברכות כח:, ז) נקרא כתיב וכלחב, ח) [זכריה ג],

הגהות הב"ח

(ו) גמ' תלמא הוו ומנן תרין. נ"ב וקאי מיד הכא הוה ליה למקאמי והא מבכרים ימיל הוה כמו שהקשה מתר הכי ליהושע כ"ג:

מוסף רש"י

בין ההדסים אשר במצולה. בין הלדיקים שגלו לבבל, וכבכיכה משמעי קלת שלה. **האם** (מגילה יג.). רמס שלה (בכורות כח:) בית הכיון, וקרקעת מרפסת ומלפות ובלע"ז מעזלי"ה (לעיל לג.). **בשביל שלא תלד.** לפי שעושות כן ואין רופין שיהיו מעוין במקומות מתרות (שם) מפני שפלות ומזיקות שלהן מעולין מלד ומוכרין אותן ביוקר ורופין שלא ילדו במלכות אתרת כדי שיהו לריכין להם ומותלין האם שלה ואינה מתה (בכורות כח:).

1. עָנָה וְאָמַר הֵא אֲנָה חָזֵה גֻּבְרִין אַרְבְּעָה שָׁרְיִן מְהַלְכִין בְּגוֹא נוּרָא וְחֻבָּל לָא אִיתֵי בְּהוֹן וְרִוְיָה דְּי רְבִיעָאָה דְּמֵה לְבַר אֱלָהִין: דניאל ג כה
2. לָךְ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹשֶׁת הַפָּנִים כַּיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְהָרְחוֹקִים בְּכָל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתָּם שָׁם בְּמַעַלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ בָךְ: דניאל ט ז
3. אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים: שיר השירים ז ט
4. רָאִיתִי הַלַּיְלָה וְהִנֵּה אִישׁ רֹכֵב עַל סוּס אָדֹם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדֻמִּים שְׂרֻקִים וְלֻבָנִים: זכריה א ח
5. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ: שמות טו ג
6. וַיְהִי אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת: אסתר ב ז
7. הָאֹמֵר לְצוּלָה חָרְבִי וְנַהֲרֹתַיִךְ אוֹבִישׁ: ישעיהו מד כז
8. שְׁמַע נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרֵעֶיךָ הַיּוֹשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת עַבְדִּי צֶמַח: זכריה ג ח
9. פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְיָ אֱלָהֶיךָ הוּא: דברים ז כה
10. בְּאֵדַיִן מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר נְפַל עַל אַנְפּוֹהִי וּלְדָנִיֵּאל סְגַד וּמִנְחָה וְנִיחֹחִין אֲמַר לְנִסָּכָה לֵהּ: דניאל ב מו
11. כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אַחְאָב בֶּן קוֹלָיָה וְאֶל צִדְקִיָּהוּ בֶן מַעֲשֵׂיָה הַנִּבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי שֶׁקֶר הִנְנִי נֹתֵן אֶתְכֶם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִכָּם לְעֵינֵיכֶם: ירמיהו כט כא
12. וְלֻקַּח מֵהֶם קְלָלָה לְכֹל גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ יְיָ כִּצְדְקִיָּהוּ וְכַאֲחָאָב אֲשֶׁר קָלָם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ: ירמיהו כט כב
13. יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנָאֲפוּ אֶת נְשֵׁי רֵעֵיהֶם וַיְדַבְּרוּ דָבָר בִּשְׁמִי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לוֹא צִוִּיתִם וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וְעֵד נְאֻם יְיָ: ירמיהו כט כג
14. וַיַּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְיָ וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ: זכריה ג א
15. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן יִגְעַר יְיָ בָּךְ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְיָ בָּךְ הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלִַם הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ: זכריה ג ב
16. וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים צוֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ: זכריה ג ג
17. וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ: רות ג יז